

La Intersindical proposem passar de la defensa a l'atac, dels laments a l'acció decidida per la llengua

Cimera d'urgència celebrada ahir, 23 de novembre, al Palau de la Generalitat - Govern.cat

Com a tercer sindicat més representatiu del país a l'educació pública, ahir, dimarts 23 de novembre, **la Intersindical vam assistir a una cimera per la llengua a l'educació del Govern de la Generalitat amb un gran nombre entitats i organitzacions favorables al català arran de la sentència del Tribunal Suprem**, que pretén imposar un mínim del 25% en castellà a l'horari lectiu al nostre sistema educatiu. Amb aquesta sentència, que valida la del desembre de 2020 i que ara ja és ferma, el Tribunal Suprem no accepta el recurs que hi va interposar la Generalitat.

A la reunió, **tant el President de la Generalitat com els diversos consellers van transmetre una clara consciència de la gravetat del posicionament judicial, i del repte que suposa per a la nostra societat, que ha de donar una resposta unitària** a aquesta nova ingerència. El Govern també va manifestar la voluntat de continuar treballant sense que la sentència interfereixi en la tasca dels docents (atès que la LOMLOE no parla de percentatges i la sentència es basa en una llei que ja no és vigent), i dur endavant el nou pla per potenciar la llengua a l'educació. Entre els diversos actors que hi van assistir hi va haver un consens generalitzat que l'atac judicial a la línia de

flotació de l'escola catalana ha de rebre una resposta política, judicial i social.

La sentència arriba en un moment de retrocés generalitzat de l'ús del català a les aules, al qual va posar xifres el mateix Departament d'Educació en un document que va fer públic fa poques setmanes i que a La Intersindical vam rebre amb preocupació però a la vegada fent una valoració positiva que per fi algú decidís reconèixer que cal actuar perquè l'aplicació de la immersió no és òptima. La delicada situació del català a les aules es preveu que sigui abordada amb diverses actuacions, entre les quals la creació de grups impulsors i de diagnosi per centre i accions formatives i de sensibilització als docents per tal que puguin dur a terme la metodologia immersiva com va ser concebuda. També mitjançant l'activació del cos d'inspectors en aquest àmbit, perquè fins ara no ha exercit amb prou èmfasi la seva tasca en l'aspecte lingüístic.

La Intersindical, que sempre ha tingut en la defensa de la llengua catalana un dels seus elements troncals, agraïm que se'ns convidés a donar el nostre punt de vista a la reunió d'urgència. En el nostre torn d'intervenció vam afirmar que **col·laborarem amb el Govern i amb la resta d'agents educatius i socials de manera activa en accions, mobilitzacions i propostes per fer avançar l'ús del català sempre que es confirmi la voluntat real de no acatar ni aquesta ni cap sentència arbitrària i injusta, o qualsevol agressió a la nostra llengua i cultura** i a les seves possibilitats de projectar-se al futur. De la mateixa manera, **serem exigents, pressionarem i vigilem perquè les paraules i les intencions esdevinguin fets i mesures concretes**. Ara no és moment de relaxar-se, sinó de fer passes decidides cap endavant, i per això vam demanar al Govern que **no ens podem quedar en els laments i que cal passar a l'ofensiva per una immersió que sovint no s'ha complert per la desídia dels responsables polítics**. Així mateix, cal acompanyar el compliment de la immersió amb els recursos que siguin necessaris, com per exemple amb la dotació d'aules d'acollida, que tan bona feina fan per acostar el català a l'alumnat nouvingut.

Vam fer palès que s'haurà de **vigilar de no caure en trampes amb percentatges, atès que no és cert que l'acceptació d'un mínim del 25% de l'horari lectiu en castellà comportés un 75% de presència del català a les aules**. L'aplicació de la sentència convertiria els centres escolars en centres trilingües *de facto*, i dificultaria en bona mesura la visibilitat i progrés social de la que estatutàriament és considerada llengua pròpia del nostre país, que ja té una presència prou marginal en molts altres àmbits (lleure, justícia, etc). A la cimera d'ahir també vam explicar que, per tal d'assegurar el compliment de la legalitat vigent fins ara, **la Intersindical Educació hem engegat recentment una bústia de queixes lingüístiques per a les famílies, alumnes i professors que ja ha donat els primers fruits**. De fet, revisant els Projectes Lingüístics de Centre (PLC), ens hem trobat amb diversos casos en què aquest document oficial reconeixia no complir la normativa, o, fins i tot, fer més d'un 50% de l'horari lectiu en castellà amb l'excusa incomprendible de «facilitar la integració d'alguns alumnes». Sobre aquest punt concret, se'ns va informar que un dels objectius del nou pla per la llengua a l'educació és treballar, també, en els projectes lingüístics de centre.

La Intersindical demanem a tots els docents que continuïn fent del català la llengua de cohesió, d'acollida i d'ús normal i habitual als centres educatius. Precisament sobre els docents i els equips directius, vam deixar clar que han d'estar protegits davant d'aquestes ingerències, fet pel qual se'ns va assegurar que la sentència, com que s'adreça al Departament d'Educació, no podia repercutir de cap manera negativa en el personal dels centres educatius.

La Intersindical reivindiquem l'escola catalana com un model d'èxit i de cohesió social innegociable i que ens cal millorar i aprofundir. Les dades, tant les més positives com les que no ho són tant, així ho demostren. Hi ha un ampli consens social envers l'educació en català, i com a sindicat treballem i treballarem en tots els espais possibles, tant en solitari com en col·laboració amb

altres agents (governos, entitats, organitzacions de tot tipus, etc.) per **fer de la llengua catalana la llengua vehicular, d'ús, de cohesió i de progrés tant a l'educació com a la resta d'àmbits del nostre país.**

Per tot això, a la tasca que ja fem actualment per la llengua al sindicat, **afegim el rebuig a la sentència i la defensa del català a l'educació a les reivindicacions de la vaga que hem convocat per al dia 30 de novembre per a l'estabilització del personal del sector públic.** No s'han de decidir a Madrid ni els nostres drets laborals ni la llengua que hem de fer servir per educar infants i adolescents, i per això també cal treballar decididament per un estat propi independent.

